

ת"פ 10124/08 - מדינת ישראל נגד שלמה זריהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10124-08 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' זריהן
בפני כב' השופט יצחק שמעוני, שופט בכיר

	בעניין: מדינת ישראל
המאשימה	ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
	נגד
	שלמה זריהן
הנאשם	ע"י ב"כ עוה"ד חנן רובינשטיין

הכרעת דין

האישום

- כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה ואיזמים לפי סעיפים 368ב(ב) ו-192 רישא ו-192 לחוק העונשין, התשל"ו-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). על פי כתב האישום, ביום 18.8.08 סמוך לשעה 11:00, נישט ש.א. (להלן: "**המתלונן**") בילד יקו 8.11.90, אשר באותה עת טרם מלאו לו 18 שנים, לקויסק "פיצויצית האחיים" ברחוב יפו 224 בירושלים (להלן: "**הקויסק**").
- המתלונן פנה אל הנאשם, אשר אותה עת היה בעליו של הקויסק, וביקש לקנות חפצית סגירות. הנאשם בתגובה, ביקש מהמתלונן להציג לו תעודת זהות. משראה הנאשם כי טרם מלאו למתלונן 18 שנים, ביקש לחזור אליו כשהיה בן 18, ואז ימכור לו סגירות. המתלונן ביקש מהנאשם שיעזוב אותו, ומשהו לא נענה לדרישותיו, ניסה המתלונן להשתחרר מאחיות החונקת של הנאשם, תוך שהוא דוחף את הנאשם ממנו. הנאשם לא הרפה מהמתלונן, ופעם נוספת נישט לעברו. הפעם קפץ הנאשם על המתלונן והחזיק בחולצתו עד אשר זו נקרעה, והחל לקללו. המתלונן ביקש מהנאשם שיעזוב אותו ויילך ממנו. אז אז, נגח הנאשם באמצעות ראשו בפניו של המתלונן. תוך כדי שהמתלונן היה הלום מהניגוח, היכה הנאשם באגרופו בפניו של המתלונן פעם נוספת, וכתוצאה מכך נעקרו שתי שיניו התחתונות. הנאשם המשיך להכותו בכל חלקיו גופו.
- "מטשרה, מטשרה"**, ובמקום החללו להתבקץ אנשים, אשר ניסו להניא את הנאשם מתקיפת המתלונן. לאחר זמן קצר הגיעה המשטרה למקום. בנוכחות המשטרה במקום המשיך הנאשם באיזמים אל עבר המתלונן, תוך שצעק לעברו: **"אני אשחט אותך, אני אשבור לך את כל הפרצוף, אני איזין אותך, אני כבר אספל בו"**.

כתוצאה מתקיפת הנאשם את המתלונן, נעקרו למתלונן שתי שיניו התחתונות, אפו דימם, וצווארו בצידי הימני נירטו ודימם.

העדויות

- מטעם המאשימה העידו המתלונן, עובר אורח שנזדמן למקום האירוע מיכאל אדריאן ורס"ל שרון מלכה סרגה. מלבד הנאשם לא העידו עדים מטעמו.
לתיק בית המשפט הוגשו הודעת הנאשם והודעת המתלונן בחלקה וכן מסמכים רפואיים ותצלומים המעידים על הפגיעות של הנאשם והמתלונן.
- המתלונן העיד, כי במועד האירוע נכנס לקויסק לקנות סגירות. הנאשם ביקש ממנו תעודת זהות ולאחר שהציג לו אותה, אמר לו שהוא "מתחת לגיל" וסירב למכור לו. המתלונן אמר לנאשם "זה רק חודשים" אך הוא השיב לו ששוב בעוד חודשים. המתלונן אמר "סבדר" ויצא מהחנות. אז אז יצא הנאשם אחריו, החל לקלל אותו, החזיק אותו בכתפיו, נגח בראשו והיכה אותו באגרוף חזק בפיו. המתלונן המשיך והעיד:

"הוא דיבר בכוזה שאמרתי לו שלום לא הגיב לי והסתכל עלי בצורה מוזרה... דיבר איתי בצורה לא נעימה כאילו שאני מתחת לעין דיבר איתי בלי להתייחס טוב. שיצאתי מהחנות הלכתי בכיוון הלא כנון הסתכלתי לחלון שלו ראיתי שהוא מסתכל עלי בצורה מוזרה כזאת, התפלאתי אם הוא מסתכל עלי".

על פי עדותו, הנאשם היה מאחורי דלפק הקויסק והוא בחץ ובניהם היה החלון. הנאשם המשיך להסתכל עליו.

אז העיד המתלונן:

"עשיתי לו ביד שלי למה אתה מסתכל עלי כי התפלאתי למה הוא מסתכל עלי".

בתגובה יצא הנאשם מהחנות ואלה היו חילופי הדברים ביניהם על פי עדות המתלונן:

"אין בן זונה מה אתה עושה לי עם הדי, אני אהרוב אותך וניסה לחנוק אותי החזיק אותי מהגרונ... החזיק אותי בכתפיים ואחר כך שם את היד שלו על הצוואר שלי וניסיתי להרחיק אותו ומרתי לו לא עשיתי כלום ואמר לי בן זונה אהרוב אותך וערבי מריח וכל מיני חמזקות ואתה... החזיקתי אותו בידים שלו וניסיתי להיזי אותו כל פעם רצייתי להיזי את הידיים שלו ולהרחיק אותו ממני והוא שוב ושוב ובסוף דחמתי אותו קצת".

המתלונן המשיך והעיד, כי אנשים החלו להתאסף סביבם, אך איש לא הפריד ביניהם והוא המשיך לניסות להרחיק את הנאשם ממנו. לבסוף, דחף אותו הנאשם שוב וניסה לחנוק אותו, נתן לו סתירה בפניו. המתלונן ניסה להרחיקו ובסוף דחף אותו ממנו עד שנפל על מקרר בקויסק. הנאשם קם ותקף את המתלונן שוב. המתלונן הסתיר את קריעת חולצתו של הנאשם בכך שהוא ניסה להרחיק אותו ממנו.

עדות השוטרת רס"ר שרון סרגה

4. השוטרת העידה שבמועד האירוע שרתה במשמרת אכיפה כנגד הולכי רגל במסגרת תפקידה כשוטרת תנועה. אזרח הגיע להעיקה ואמר לה **"יש מכות בחנות"**.

היא עזבה את עיסוקיה ורצה עמו לחנות. שם פגשה בשני החשודים- הבחורים המעורבים, שעל שניהם סימני קטטה, על החולצה סימנים קרועים ומוכתמים בדם.

עדות מיכאל אדריאן

5. מר מיכאל אדריאן שהיה עד לאירוע, העיד כי כאשר עבר ליד הקויסק, ראה את המוכר "הולך מכות" עם אחר ופנה לשוטרות התנועה שהיו בקרבת מקום. כך העיד:

"אני ראיתי את צורת הנאשם, זה שני צדדים אנרגטיים שאחד דוחף את השני והשני דוחף אותו, זה עם הראש בחלון של החנות והשני עם הראש בחלון של החנות".

לאחר מכן, ראה את הנאשם והמתלונן עם דם.

עדות הנאשם

6. הנאשם העיד, כי המתלונן בא לקנות סגירות בקויסק שבבעלותו. הוא ביקש תעודת זהות ומשראה שאינם בן 18 עדיין, סירב למכור לו. המתלונן יצא לדלת, עשה תנועה מגונה והחל לקלל. כל זאת, בעוד הנאשם עומד מאחורי דלפק החנות והמתלונן מחוץ לחנות. הנאשם יצא אליו ואמר לו **"למה אתה מקלל ולמה אתה עושה תנועה מגונה יש חוק תקבל את החוק מה לעשות"**. אז לדבריו, תפס אותו המתלונן המעוצאר ונגח בו בפנים וגרם לו צלקת. לדבריו, כתוצאה מהניגוח שנכח בו המתלונן, נשברו שיניו של המתלונן. אז התפתחה נהרה עד שהגיעו השוטרות. על פי עדותו, שיניו של המתלונן נשברו מהניגוח הראשונה (עמ' 32 לפרוט').

דין והכרעה

7. כאמור, הנאשם הואשם בעבירות של תקיפת קטין ואיזמים.

סעיף 368ב(ב) לחוק העונשין ן לתקיפת קטין חסר ועל שקובע:

"(א) התוקף קטין** או חסר ישע ונורם לו חבלה של ממש, דינו - מאסר חמש שנים; היה התוקף אחראי על הקטין או על חסר הישע, דינו - מאסר שבע שנים.**

(ב) נכבדה עבירה לפי סעיף קטן (א) ונגרמה לקטין או לחסר הישע חבלה חמורה, דינו של התוקף - מאסר שבע שנים, ואם היה התוקף אחראי על הקטין או חסר הישע, דינו - מאסר תשע שנים.

(ג) לענין סעיף זה, "חבלה" - בין פופנית בין נפשית".

סעיף 192 לחוק העונשין מגדיר הגדרת אילמות מה:

"הנאיים על אדם כל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בנפשו, בחירותו, בכסויו, בשמו הטוב או בכפרותו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים".

לאחר שמעתי עדים אלה ולאחר שעיינתי בראיות שהוגשו ונתתי דעתי לטענות ב"כ הצדדים בסיכומיהם בעל פה, שוכנעתי כי הוכחה אשמתו של הנאשם כדעבי ואני מרשיעו בעבירות הל"ל.

8. ענין מודוקק בעדותיו ובראיות הצדדים מעלה כי הנאשם היה הגורם הדומיננטי בתגרה שהתפתחה בינו ובין המתלונן, אותו תקף שלא כדין.

הן מעדות הנאשם והן מעדות המתלונן ועולה, כי לאחר חילופי הדברים ביניהם בנוגע לגילו של המתלונן, יצא המתלונן את הקויסק. הנאשם יצא מהקויסק בעקבות המתלונן, לאחר שזה עשה לעברו תנועת יד, והמחלקת ביניהם היא מה טיבה של תנועה זו.

כך או כך, הנאשם הוא שיצא בעקבות המתלונן.

מעדות המתלונן החל מנקודה זו ועולה, כי הנאשם תפס אותו בגרונו והוא ביקש להשתחרר מאחיותו. המתלונן לא התעלם מחלקו באירוע והעיד כי החזיק את הנאשם בידיו, ניסה להיזי אותו ולהרחיק אותו ממנו, דחף אותו על מנת להרחיקו, עד אשר נפל הנאשם על המקרר בחנות (עמ' 11 לפרוט').

המתלונן העיד כי לאחר נגיחה שנכח בו הנאשם, היכה בו הנאשם באגרוף בפיו:

"בסוף הוא נתן לי נגיחה בראשו, אני ראיתי שראש שלי מסתובב ופתאום נתן לי עוד מכה בפנים בפה שלי, אגרוף כזה והרגשתי שיש כח של ברזל עוצמת ברזל במכה שלו, כי היה ממש כואב וזה הפך לי נשכף והסתכלתי וראיתי שתי שוים נפלו לי וכל הדם נזול למהפה שלי והתחלתי לצוקק לכתוב אמרתי משטרה משטרה. אמר לי כוס אמכ אתה והמשטרה, בינתיים היה מישהו שבו והדברים שלי שנתן לי את המכה, הרחיק אותו ממני ואחרי זה רציתי לחפש משטרה, ראיתי שני שוטרים מרוקו באו השוטרים ואמרתי להם הוא תקף אותי והוא בחנות, כל פעם יצא מהחנות אמר לי בן זונה ואיים עלי שוב ושוב" (עמ' 11 לפרט').

הודעת המתלונן הוגשה בחלקה. מענין בה עולה, כי המתלונן אל שניה גרסתי בעדותו ומסר דברים דומים לאלה שמסר בהודעתו במשטרה.

9. הנתרשמותי, כי עדות המתלונן הייתה מהימנה והגיונית. המתלונן לא חשש להעיד כי הוא דחף את הנאשם עד שנפל על מקרר בקויסק, ופרטי עדותו התיישבו הן עם שאר העדויות מטעם המאשימה, והן עם עדות הנאשם בחלקה. עדותו מסבירה גם את החולצה הקרועה של הנאשם ואת החבלות שנחבל הנאשם בידיו ואת השריטה בראשו, עליהם דווח במסמכים הרפואיים שהוגשו והתצלומים (1/ו).

10. עדות השוטרת שרון סרגה תומכת גם היא בעדות המתלונן. על פי עדותה, כאשר הגיעה לקויסק, חולצת הנאשם הייתה קרועה למרי ומוכתמת בדם ועל מצחו שריטה מדממת. יד ימין חבולה ושתי שריטות מדממות. חולצת המתלונן הייתה מוכתמת כולה בדם ושתי שיניו התחתונות שבורות פויו מדמם ושריטה מדממת בצווארו בצד ימין. על המתלונן היה יותר דם. לדבריה, ידו לו המון דם מהפה והוא דימם. כאשר היא הגיעה למקום הנאשם והמתלונן היו מופרדים על ידי אזורח ולא התקוטטו. שניהם היו נטורים מאוד. הנאשם אמר לה דברים חלקיים על האירוע, על חלק משאלותיה הסכים לענות ועל חלק לא. ואמר לנאשם: "למה הרבצת לו לא היית צריך להרביץ לו". היא שאלה אותו מה קרה והוא השיב לה שהוא לא רוצה להעיד או להתערב.

השוטרת הקריאה ממזכר שערכה ובו ציינה שהנאשם צעק על המתלונן בנוכחותה:

"אני אשבור לך את כל הפרצוף, אני איזין אותך אני כבר אספל בו".

לאחר מכן, הוציאו את המתלונן מהמקום, הוא נכנס שוב לחנות ושוב הנאשם החל לאיים ולצעוק עליו.

לדבריה, הנאשם היה יותר דומיננטי ואיים גם להרביץ ואילו המתלונן **"בקושי יכל לדבר, לא היה לו שניים"**.

לאחר האירוע מבוקם, היא שאלה את המתלונן מה קרה והוא סיפר: **"הוא רצה לקנות ממנו סגירות והנאשם סירב ולכן הוא יצא מהחנות וסימן לו שלום עם היד, החשוד התעצבן לדבריו כי חשב שהוא צוחק עליו והנאשם נישט אליו חזק אותו נגח בראשו וכתוצאה מכך נשברו שיניו וניתן לו אגרוף לפנים"**.

11. על פי הנאשם והן המתלונן נתקרו כחשודים, אך תיארה את הנאשם כצד הדומיננטי יותר מהשינים, אשר המשיך לתקול לקלל ולאיים על המתלונן גם בנוכחותה. כאשר הגיעה למקום, סירב הנאשם לספר לה את השתלשלות הניינים לאחר שעשה לעברו המתלונן תנועה בידו. מנגד, המתלונן סיפר לה מה קרה ומסר תיאור דומה לזה שמסר בעדותו.

12. עוד ועבר האורח בדיוקים. מיכאל אדריאן תומכת גם היא בגרסת המתלונן, ומעידה על יחס הכוחות בורית האירוע. על פי עדות זו, אמנם בעת האירוע, היו "שני צדדים אנרגטיים", אולם לאחר מכן, המתלונן היה "בהלם" ורעד, ואילו הנאשם המשיך לאיים על המתלונן גם בנוכחות השוטרים. זאת העידו כאמור גם השוטרת וגם המתלונן.

13. מנגד, עדות הנאשם לא הייתה עקבית. סתרה את הודעתו במשטרה ובאופן מגמתי הסילה את האשם לתוצאות הנהרה בין השינים על המתלונן לבדו. כך, בעוד שבעדותו מסר הנאשם, כי כתוצאה מהניגוח שנכח בו המתלונן, נשברו שיניו, בהודעתו במשטרה מסר, כי נתן למתלונן אגרוף בשניים וכי החבלה היחידה של המתלונן היא מאותו אגרוף (ש' 18 להודעת המתלונן).

הנאשם שב ואמר שהאירוע היה "נהרה", הוא נתן לי אני נתתי לו" וכי יודו נשברה וחולצתו נקרעה והוא חבל גם בראשו.

במחקר העדות, נשאל שוב האם כתוצאה מהניגוח נשברו שני הנאשם והשיב: "אמרתי אולי", אולי מהנגיחה, אולי מהאגרוף".

הנאשם בעדותו ביקש להדיגיש שוב ושוב, כי מדובר בתגרה דדית והכחשי שאיים על המתלונן, אך כאשר עומת לבסוף עם חוסר תאימות עדותו להודעתו במשטרה, השיב שאינו זוכר מה היה בעת האירוע, לפי 5-5 שנים והסופי: "מה שאמרתי במשטרה זה אמת", ואמר שאינו יודע אז זוכר האם שיניו של המתלונן נשברו כתוצאה מהנגיחה או מהאגרוף.

עדות הנאשם אינה התיישבת עם עדות השוטרת, שהעיד כי הוא קילל ואיים על המתלונן בנוכחותה.

אכן, בן הנאשם המתלונן הייתה נהרה, המתלונן ניסה במעשיו לעצור את הנאשם, וכך גם דחף אותו אל אחת, דבר שנם לפיגולת הנאשם על מקרר בקויסק. עובדה זו מסבירה את החבלות שנגרמו לנאשם, אך אין בכך כדי לאיין את מעשיו של הנאשם כלפי המתלונן.

מכלול העדויות והראיות שהובאו הרימו את נטל הראיה והוכיחו מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם תקף את המתלונן באופן שנם לעקרות שתי שניים ואיים עליו.

סיכומו של דבר

13. שוכנעתי, כי המאשימה הניחה תשתית ראיינית מעבר לכל ספק להוכחות אשמתו של הנאשם לביצוע העבירות המיוחסות לו. לפיכך, אני מרשיעו בביצוע עבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה ואיזמים לפי סעיפים 386ב(ב) ו-192 לחוק העונשין, התשל"ו-1977.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - il.verdicts.co ©

ניתנה היום, כ"ה שבט תשע"ד, 26 ינואר 2014, במעמד ב"כ המאשימה מתמחה יונתן וונגה, הנאשם וב"כ עו"ד חנן רובינשטיין.

חתימה